

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
25.У.1347/15
Дана 25.11.2016. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душице Мринковић, председника већа, Маријане Тафра Мирков и Биљане Шундерић, чланова већа, са судским помоћником Данијелом Поповић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиле А.А. из ..., коју заступа Милић Миљан, адвокат из Београд, Милоша Поцерца бр. 30, поднетој против решења туженог Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије, број 351-03-01509/2014-10 од 25.12.2014. године, у предмету грађевинском-легализација објекта, у нејавној седници већа, одржаној дана 25.11.2016. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиле изјављена против решења Секретаријата за послове легализације објекта Градске управе града Београда XXXI-15 број 351.21-4611/2013 од 22.08.2014.године, исправљеног закључком о исправци грешке XXXI-15 број 351.21-4611/2013 од 17.09.2014. године, а којим се одбија, као неоснован, захтев Б.Б., А.А., В.В., Г.Г., Д.Д., Ђ.Ђ., Е.Е., Ж.Ж., З.З., И.И., Ј.Ј. и К.К., сви из ..., за легализацију изведених радова без грађевинске дозволе на изградњи пословно-стамбеног објекта, спратности П+2+Пк, површине 4.334,77м² у ул. ... бр. ... у ..., на кат.парцели бр. ... и ... КО

Тужбом, поднетом Управном суду дана 27.01.2015. године, допуњеном поднеском од 21.05.2015.године, тужилца оспорава законитост решења туженог органа због погрешно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене закона. Наводи да

није спорно да је катастарска парцела бр.... у листу непокретности по начину коришћења уписана као улица, али да је спорно фактичко стање на терену, намена земљишта као и начин на који се намена спорне парцеле утврђује. У вези са тим наводи да су први прописи о грађењу објеката у послератној Југославији донесени 50-тих година прошлог века тј. да је већина прописа донета у време Краљевине Југославије па је тако и кат.парцела бр.... КО ... као улица уписана пре 70 година. Сматра да се положај и намена улица од тада па до данас променио, јер је према Информацији о локацији за катастарске парцеле бр.... и бр.... КО ... предвиђено да се према карти планираног коришћења земљишта из Генералног плана Београда до 2021. године, земљиште обухваћено катастарским парцелама бр. ... и бр.... КО ... налази у подручју намењеном за становање и стамбено ткиво-становање у приградским насељима, док се део катастарске парцеле бр.... КО ..., користи као саобраћајница. Сматра да се намена парцела треба посматрати према информацијама о локацији, а не према начину коришћења уписаном у лист непокретности. Наводи да је одредбом члана 83. Закона о планирању и изградњи изричито прописано да се грађевинско земљиште користи према намени одређеној планским документом на начин којим се обезбеђује његово рационално коришћење у складу са законом, те из тог ралога сматра да је плански документ информација о локацији, а не лист непокретности и упис извршен пре 70 година. Сматра да свако тумачења о намени земљишта, односно утврђивање да ли је оно јавно или не, мимо одговарајућег планског документа, нема утемељеног законског основа. Са наведених разлога предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган у одговору на тужбу, остао је у свему при разлозима из оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, те је испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. наведеног закона, оценом навода тужбе, оспореног решења, те одговора на тужбу, као и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Према разлозима оспореног решења тужени је одлуку из диспозитива донео налазећи да је првостепени орган, након правилноведеног поступка и несумљиво утврђеног чињеничног стања, правилно применивши одредбу члана 24. став 2. Закона легализацији објеката ("Службени гласник РС", бр.95/13) правилно одбио захтев странака за легализацију изведених радова без грађевинске дозволе на изградњи пословно-стамбеног објекта, правилно налазећи да нису испуњени услови из члана 3. став 1. тачка 3. наведеног закона, јер је објекат који је предмет легализације једним делом изграђен на катастарској парцели бр.... КО ..., која представља површину јавне намене. Ценећи наводе жалбе којима тужила оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, тужени орган налази да су исти неосновани јер је из преписа листа непокретности РГЗ-Служба за катастар непокретности Сурчин од 01.09.2014. године број ..., за кат.парцелу бр. ... КО ..., утврђено да су на наведеној парцели уписана три

објекта од којих је само један објекат, изграђен без одобрења за изградњу, уписан као зграда за коју није позната намена – део у улици ..., док су остала два објекта помоћна зграда и зграда основног образовања уписана на адреси ... улица. Објекат, који се налази у ... улици означен као објекат бр. ..., а који је предмет легализације, уписан је као један објекат, а не као више објеката, а исти се једним својим делом налази на кат. парцели бр.... а другим делом на кат.парцели бр...., која представља јавну површину-улицу, а који подаци су сагласни подацима плана РГЗ Службе за катастар непокретности Земун од 10.06.1999.године, те геодетском снимку предузећа Л.Л. ... од 10.04.2014.године и Геодетског бироа Љ.Љ. Из ... од 15.04.2014.године. Тужени орган је ценио и наводе жалбе да су подносиоци захтева актом од 2004.године, обавештени о могућности легализације објекта, па налази да исти не могу утицати на доношење другачије одлуке, јер је одредбама Закона о легализацији прописано да ће се сви поступци за легализацију који нису окончани до дана ступања на снагу Закона о легализацији објекта окончати по одредбама овог закона.

Одредбом члана 3. став 1. тачка 3) Закона о легализацији објеката ("Службени гласник РС", бр. 95/13), прописано је да се за објекте изграђене, односно реконструисане или дограђене без грађевинске дозволе, не може накнадно издати грађевинска дозвола ако је објекат изграђен на површинама јавне намене, односно на зељишту планираном за уређење или изградњу објеката јавне намене за који се, у складу са одредбама посебног закона, утврђује јавни интерес.

Одредбом члана 24. став 2.наведеног закона, прописано је да ако надлежни орган утврди да не постоји могућност за легализацију, решењем ће одбити захтев.

Како се објекат који је предмет легализације једним делом простире на кат. парцелу бр.... а другим на кат.парцелу бр...., која представља јавну површину-улицу, а што није спорно, то и по оцени суда, правилно тужени орган налази да тужиља неосновано оспорава правилност првостепеног решења, јер је овим захтев за легализацију објекта правилно одбијен пошто је делом изграђен на парцели која има јавну намену, што је према напред наведеној законској одредби, сметња за легализацију таквог објекта.

Суд је ценио наводе тужбе којима се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, односно да је првостепени орган намену парцеле требало да гледа према информацијама о локацији, а не према начину коришћења уписаног у листу непокретности, па с обзиром на напред наведено и стање списка предмета, суд налази да се не могу прихватити као основани. Ово са разлога јер из списка предмета произлази да катастарска парцела бр.... КО ... на којој је једним делом изграђен објекат који је предмет легализације, представља површину јавне намене тј.улицу а која намена је у проведеном поступку, како то налази и тужени на основу изведених доказа, несумњиво утврђена.

Суд је ценио и остале наводе тужбе па налази, с обзиром на све напред изнето да се не могу прихватити као наводи од утицаја на другачију одлуку суда.

Са напред изнетог, налазећи да оспореним решењем није погрешно примењен закон на штету тужиле, суд је тужбу одбио као неосновану и на основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, бр.111/09), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 25.11.2016. године, 25 У.1347/15

Записничар
Данијела Поповић,с.р.

Председник већа - судија
Душица Маринковић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СР/АМ